

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Evou Lukotkovou v právní věci žalobce: **Ing. L. M., Ph.D.**, zastoupen JUDr. Danou Berkovou, advokátkou se sídlem Rolnická 2190, 688 01 Uherský Brod, proti žalovanému: **Krajský úřad Zlínského kraje**, se sídlem třída Tomáše Bati 3792, 760 01 Zlín, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 11. 2014, č. j. KUZL-63259/2014, sp. zn. KUSP-63259/2014/PŽÚ/Do,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žalobce **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

Žalobou ze dne 15. 1. 2015, doručenou Krajskému soudu v Brně následujícího dne, na výzvu soudu doplněnou podáním ze dne 9. 2. 2015, žalobce brojí proti rozhodnutí Krajského úřadu Zlínského kraje, odbor právní a Krajský živnostenský úřad, ze dne 18. 11. 2014, č. j. KUZL-63259/2014, sp. zn. KUSP-63259/2014/PŽÚ/Do (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž bylo dle ust. § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) zamítnuto odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu

Uherský Brod, odboru správního (dále též „správní orgán prvního stupně“) vyhotovené dne 3. 10. 2014, vypravené dne 6. 10. 2014, č. j. PŘ 17-2/14 (dále též „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím byla žalobci dle ust. § 62 odst. 1 písm. a) správního řádu uložena pořádková pokuta ve výši 1 000 Kč za nedostavení se na předvolání k podání svědecké výpovědi v řízení o přestupku dle ust. § 49 odst. 1 písm. c) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“).

Žalobce žalobou ze dne 15. 1. 2015 zároveň napadl rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 9. 2014, č. j. KUZL 53552/2014, sp. zn. KUSP/53552/2014/PŽÚ/Nu (dále též „rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 9. 2014“), kterým bylo zamítnuto odvolání proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně ze dne 26. 8. 2014, sp. zn. PŘ 17-1/14, jímž byla žalobci uložena pořádková pokuta za nedostavení se na předvolání k podání svědecké výpovědi ve výši 500 Kč. Žaloba proti tomuto rozhodnutí byla odmítnuta usnesením zdejšího soudu ze dne 8. 6. 2015, č. j. 22 A 4/2015-38, neboť byla podána opožděně. Rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 9. 2014 bylo žalobci doručeno dne 2. 10. 2014, lhůta pro podání žaloby uplynula dne 2. 12. 2014, přičemž žalobce žalobu podal k poštovní přepravě dne 15. 1. 2015 a soudu byla doručena dne 16. 1. 2015.

II. Obsah žaloby

Žalobce podává předmětnou žalobu, neboť žalovaný zamítl jeho odvolání a potvrdil prvostupňové rozhodnutí, kterým byla žalobci uložena pořádková pokuta za nedostavení se k podání svědecké výpovědi.

Žalobce popisuje události předcházející správnímu řízení tak, že dne 17. 12. 2013 byl žalobce u vlastního domu napaden J. M. Přítomná svědkyně A. T. jej doprovodila na policii v Uherském Brodě. Podobný incident se odehrál také 3. 2. 2014. Dle žalobce policie pochybila, když s ním nesešla žádný protokol, neposkytla mu informace a nepostoupila věc státnímu žalobci. Dále žalobce nesrozumitelným způsobem rozebírá důvody, dle kterých měla být věc řešena jako trestný čin a nikoliv jako přestupek.

Dále žalobce uvádí, že byl na den 11. 8. 2014 předvolán ke konfrontačnímu jednání s útočníkem, ze kterého se dopisem ze dne 5. 8. 2014 omluvil. Za nedostavení se ke správnímu orgánu byla žalobci uložena pokuta 500 Kč, proti čemuž se odvolal (rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 9. 2014). Žalobce byl opětovně předvolán k ústnímu jednání na den 3. 11. 2014, z něhož se opět omluvil dopisem ze dne 20. 10. 2014. Dle žalobce v rozporu s ust. § 2 správního řádu mu byla vyměřena další pokuta ve výši 1.000 Kč. V odvolání proti rozhodnutí o uložení pořádkové pokuty žalobce namítal nepříslušnost správních orgánů, s níž se žalovaný vypořádal tak, že do své argumentace zahrnul neformální právní názor státního zástupce Mgr. D. určený jako odpověď na dopis žalobce. K odmítání se dostavit ke konfrontaci s útočníkem žalobce odkazuje na lékařská vyšetření ze dne 3. 12. 2014 a dne 6. 12. 2014, jež takové situace odmítají. Žalobce má taktéž za to, že odvolání proti rozhodnutí o první uložené pořádkové pokutě mělo odkladný účinek do vydání rozhodnutí o tomto odvolání i na nařízení dalšího konfrontačního jednání. Žalovaný nesprávně interpretuje § 85

odst. 1 správního řádu, když uvádí, že se odkladný účinek vztahuje jen ke konkrétnímu rozhodnutí, nikoliv na rozhodnutí do budoucna.

S ohledem na výše uvedené navrhuje žalobce, aby krajský soud výše popsaná rozhodnutí žalovaného zrušil, uznal věcnou nepříslušnost správních orgánů obou stupňů a věc postoupil Vrchnímu státnímu zastupitelství Olomouc k dalšímu postupu.

III. Vyjádření žalovaného

Žalovaný se k projednávané žalobě vyjádřil dne 26. 3. 2015 (doručeno zdejšímu soudu dne 30. 3. 2015) s tím, že v daném případě bylo správním orgánem vedeno přestupkové řízení proti obviněnému J. M., který byl obviněn z přestupků proti občanskému soužití dle § 49 odst. 1 písm. c) zákona o přestupcích, kterých se měl dopustit dne 17. 12. 2013 a dne 3. 2. 2014 jednáním směřujícím vůči žalobci, jenž byl zároveň oznamovatelem protiprávního jednání J. M. Věc byla orgány Policie ČR postoupena k vyřízení správnímu orgánu s tím, že se jedná o podezření ze spáchání přestupků. Správní orgán proti obviněnému zahájil správní řízení a žalobce předvolal jako svědka k ústnímu jednání, k němuž se nedostavil, neboť nesouhlasil s tím, že je jednání obviněného projednáváno jako přestupky. Za nedostavení se ke správnímu orgánu bez náležité omluvy byla žalobci uložena pořádková pokuta ve výši 500 Kč. Poté bylo nařízeno ústní jednání na den 17. 9. 2014, k němuž se žalobce opět nedostavil bez náležité omluvy a byla mu uložena pořádková pokuta ve výši 1.000 Kč.

Žalovaný setrvává na svém rozhodnutí ze dne 18. 11. 2014, dle něhož pořádková pokuta byla žalobci uložena v souladu s podmínkami dle § 62 odst. 1 písm. a) správního řádu. Žalobce byl řádně s dostatečným předstihem předvolán a poučen o svých povinnostech a o možnosti uložení pořádkové pokuty za nedostavení se. Ústní jednání se dne 17. 9. 2014 konalo, obviněný se řádně dostavil, žalobce byl jediný předvolaný svědek a jeho svědecká výpověď tak bylo pro zjištění stavu věci klíčová. Odkladný účinek odvolání proti rozhodnutí o uložení pořádkové pokuty se vztahuje pouze na povinnost uloženou v tomto rozhodnutí, v daném případě se tedy odkladný účinek vztahoval k odložení povinnosti zaplatit pokutu ve výši 500 Kč.

K vyjádření žalovaného žalobce toliko zopakoval své žalobní námitky.

IV. Skutečnosti zjištěné ze správního spisu

Ze správního spisu krajský soud zjistil následující rozhodné skutečnosti:

Dne 10. 1. 2014 bylo prvostupňovému správnímu orgánu doručeno Policií ČR oznámení přestupku ze dne 9. 1. 2014, č. j. KRPZ-133135-4/PŘ-2013-151117, spolu s úředním záznamem o podání vysvětlení žalobce ze dne 17. 12. 2013, č. j. KRPZ-133135-1/PŘ-2013-151117, že dne 17. 12. 2013 kolem 16:15 hodin zazvonil na dům žalobce menší muž, kterého neznal. Muž jej uhodil rukou do levé části tváře, kdy žalobce upadl na podlahu chodby, kde

do něj neznámý muž ještě kopl a řekl, že to má za to, jak jej podvedl ohledně domu, kde byl v podnájmu. Na chodbu po odchodu muže vběhla paní, u které žalobce bydlí a uvedla, že by se mělo jednat o pana J. M. (dále též „obviněný“). Žalobce poté vyhledal svoji ošetřující lékařku MUDr. Ž. Dále správní orgán prvního stupně obdržel od Policie ČR oznámení přestupku ze dne 25. 2. 2014, č. j. KRPZ-118355-2/PŘ-2014-151117, a úřední záznam ze dne 25. 2. 2014, č. j. KRPZ-118355-3/PŘ-2014-151117, dle něhož dne 3. 2. 2014 oznámil žalobce na linku 158, že se nachází v blízkosti svého trvalého pobytu, kde je mu slovně vyhrožováno Jiřím Mahdalem.

Na základě předmětných oznámení prvostupňový správní orgán předvolal žalobce k podání vysvětlení, a to na den 21. 7. 2014 v 9:00 hod. Předvolání si žalobce osobně převzal dne 26. 6. 2014. Poté správní orgán prvního stupně písemností doručenou žalobci dne 2. 3. 7. 2014 předvolal žalobce jako svědka k ústnímu jednání konanému dne 11. 8. 2014 v 13:00 hod. Za nedostavení se k jednání bez řádné omluvy správní orgán žalobci uložil pořádkovou pokutu ve výši 500 Kč, proti rozhodnutí se žalobce odvolal. O odvolání bylo rozhodnuto rozhodnutím žalovaného ze dne 30. 9. 2014. Žaloba v části směřující proti tomuto rozhodnutí byla krajským soudem odmítnuta pro její opožděnost (viz bod I.).

Dne 29. 8. 2014 bylo žalobci doručeno druhé předvolání k ústnímu jednání, a to na den 17. 9. 2014 v 13:00 hod. Vzhledem k tomu, že se žalobce k prvostupňovému správnímu orgánu ve stanovený čas opět nedostavil, byla mu prvostupňovým rozhodnutím uložena pořádková pokuta ve výši 1.000 Kč. Proti rozhodnutí podal žalobce prostřednictvím svého zástupce odvolání, a to s obdobnou argumentací, jakou žalobce předkládá v projednávané žalobě. Odvolání žalobce bylo žalovaným zamítnuto, neboť tento neshledal námitky žalobce důvodnými. Toto rozhodnutí je nyní předmětem soudního přezkumu.

Žalobce byl poté předvolán potřetí na den 3. 11. 2014 (předvolání žalobci doručeno dne 11. 10. 2014), na které se opět nedostavil. Správní orgán prvního stupně rozhodnutím ze dne 13. 11. 2014 přestupkové řízení proti obviněnému zastavil.

V. Právní posouzení

Krajský soud předně posuzoval, zda byly splněny podmínky řízení, přičemž dospěl k závěru, že žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), osobou oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.) a jde o žalobu přípustnou (§ 65, § 68, § 70 s.ř.s.).

V souladu s ust. § 75 odst. 1, 2 s.ř.s. přezkoumal krajský soud napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů, včetně řízení předcházejícího jeho vydání, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.

Soud ve věci rozhodl za splnění zákonných podmínek bez nařízení jednání (§ 51 odst. 1 s.ř.s.).

Žaloba není důvodná.

Pořádková pokuta je upravena v § 62 správního řádu. Podle § 62 odst. 1 tohoto zákona *správní orgán může rozhodnutím uložit pořádkovou pokutu až do výše 50 000 Kč tomu, kdo v řízení závažně ztěžuje jeho postup tím, že a) se bez omluvy nedostaví na předvolání ke správnímu orgánu, b) navzdory předchozímu napomenutí ruší pořádek, nebo c) neuposlechne pokynu úřední osoby.*

Podle § 62 odst. 5 správního řádu *účastníkem řízení o uložení pořádkové pokuty je pouze osoba, které má být pořádková pokuta uložena. Prvním úkonem v řízení ve věci uložení pořádkové pokuty je vydání rozhodnutí. Odvolání proti rozhodnutí o uložení pořádkové pokuty má vždy odkladný účinek.*

Na úvod soud připomíná, že v nyní projednávaném případě se jedná o řízení o uložení pořádkové pokuty, které bylo zahájeno vydáním rozhodnutí správního orgánu prvního stupně o uložení pořádkové pokuty ve výši 1 000 Kč. Toto rozhodnutí je prvním úkonem v řízení ve věci uložení pořádkové pokuty. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce odvolání, o němž bylo rozhodnuto napadeným rozhodnutím žalovaného, kterým bylo odvolání zamítnuto. Předmětem soudního přezkumu je tak pouze toto rozhodnutí a řízení o uložení pořádkové pokuty ve výši 1 000 Kč jemu předcházející. Zdejší soud tak v žádném případě není oprávněn přezkoumávat řízení o přestupku proti občanskému soužití dle § 49 odst. 1 písm. c) zákona o přestupcích, které zahájil správní orgán proti J. M. ani rozhodovat o věcné nepřislušnosti správních orgánů k vedení řízení. Tím spíše není v pravomoci zdejšího soudu hodnotit, zda skutek měl být řešen jako trestný čin státním zastupitelstvem, natož rozhodovat o postoupení věci Vrchnímu státnímu zastupitelství Olomouc. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 28. 2. 2013, č. j. 4 As 65/2012-23, dostupné na www.nssoud.cz: „Ukládání pokuty za pořádkové delikty je proto charakterizováno i tím, že se děje „uvnitř“ jiného, „hlavního“ řízení a také vedle jiných pořádkových opatření, nebo při jejich neúčinnosti namísto nich. Není samo sobě účelem: uložení pořádkové pokuty řízení ve věci samé nekončí, právě naopak, uložení pořádkové pokuty umožňuje, aby proběhlo, aby bylo nepřímým donucením odstraněno účastníkově odmítání plnit procesní povinnosti, jeho nesoučinnost nebo netečnost.“

Soud se tak může zabývat pouze námitkou, zda byla žalobci uložena pořádková pokuta za nedostavení se k ústnímu jednání oprávněně, tj. v mezích žalobních bodů napadenými výroky rozhodnutí o uložení pořádkové pokuty (ust. § 75 odst. 2 správního řádu).

Pořádková pokuta je zajišťovacím prostředkem, který prostřednictvím finančního postihu slouží správnímu orgánu k zajištění průběhu a účelu řízení. Podmínkou pro uložení pořádkové pokuty je závažné ztížení postupu správního orgánu způsoby stanovenými v písmenech a) až c) ust. § 62 odst. 1 správního řádu. Pokud se tedy osoba dopustí jednání předpokládaného v písmenech a) až c) tohoto ustanovení, ale tímto jednáním závažně neztíží postup správního orgánu, nelze přistoupit k uložení pořádkové pokuty. Je možno uvažovat, že v případě, kdy se předvolaná osoba jako svědek v přestupkovém řízení nedostaví bez náležité omluvy na předvolání ke správnímu orgánu k ústnímu jednání a správní orgán ihned po skončení ústního jednání vydá ve věci rozhodnutí, i bez přítomnosti tohoto svědka, potom svědek svým nedostavením se k ústnímu jednání závažně neztížil postup správního orgánu, neboť i bez jeho výpovědi měl správní orgán skutkový stav zjištěn dostatečným způsobem. Pokud však správní orgán musel konat z důvodu nedostavení se obviněného další ústní

jednání, může správní orgán přistoupit k uložení pořádkové pokuty, popř. při splnění podmínek podle § 60 nechat obviněného předvést. Pořádkovou pokutu lze uložit osobě, která se bez omluvy nedostaví na předvolání ke správnímu orgánu.

Jak zjistil soud ze správního spisu, žalobce se z ústního jednání konaném dne 17. 9. 2014 neomluvil. Správní orgán prvního stupně proto nařídil opětovné ústní jednání (v pořadí třetí) na den 3. 11. 2014. Z uvedeného tak plyne, že žalobce v postavení svědka tak jednoznačně správnímu orgánu řízení ztížil, neboť tento nebyl s to řádným způsobem zjistit skutkový stav věci, aby o něm nevyvstaly pochybnosti. Správnímu orgánu tak nezbylo než řízení zastavit, neboť měl k dispozici tři výpovědi obviněného, které byly v rozporu s úředním záznamem o podání vysvětlení žalobce. Správní orgán tak neměl dostatek důkazů ve světle zásady *in dubio pro reo*, aby obviněnému spáchání skutků, o nichž bylo vedeno přestupkové řízení, prokázal.

Uložení pořádkové pokuty není možné posuzovat izolovaně, ale v kontextu účelu ústního jednání, při kterém měl žalobce podat svědeckou výpověď nezbytnou pro řízení o daném přestupku. Dle správního spisu byl žalobce osobou, která měla být přestupkovým jednáním postižena, a zároveň byl oznamovatelem přestupku na Policii ČR. Správní orgán prvního stupně proto využil pro vynucení požadovaných procesních povinností žalobce pořádkovou pokutu, neboť měl za to, že jeho výpověď k věci je nezbytná, tím spíše, když se jeho verze lišila od verze obviněného. Jakkoli jsou totiž správní orgány nadány pravomocí vynucovat plnění procesních povinností pomocí různých (zajišťovacích) prostředků, mezi které patří i pořádková pokuta, platí, že tak nelze činit mechanicky, ale pouze v kontextu účelu jejich použití; k tomu srov. zejm. obecná východiska v části III. nálezu Ústavního soudu ze dne 18. 2. 2010, sp. zn. I. ÚS 1849/08, publ. pod č. 30, sv. 56, str. 339 Sb. NU, který se týkal rovněž pořádkové pokuty a který mimo jiné uvádí, že: „...nelze aprobovat a tolerovat výkon veřejné moci, která je prostým uplatněním formálně předvídaného oprávnění orgánu veřejné moci bez toho, že by byl výsledovatelný zákonem předvídaný a racionální účel, k němuž konkrétní výkon svěřené pravomoci směřuje.“ V souzené věci směřoval výkon pravomoci správního orgánu prvního stupně k vynucení účasti žalobce jako svědka při ústním jednání a zároveň k tomu, aby dal možnost obviněnému na svědka reagovat a k jeho tvrzení se vyjádřit. Vzhledem k tomu, že v daném případě se žalobce prvostupňovému správnímu orgánu z ústního jednání neomluvil, došlo k uložení pořádkové pokuty zcela po právu.

Pro úplnost pak krajský soud dodává, že žalobce byl o svých povinnostech, jakož i o důsledcích nedostavení se ke správnímu orgánu v předvolání náležitě poučen.

Co se týče námitky žalobce, dle níž má odvolání proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně o uložení pořádkové pokuty ve výši 500 Kč odkladný účinek na další předvolání žalobce k ústnímu jednání, tak tato je zcela lichá. Odkladný účinek tohoto odvolání se pouze vztahoval k odložení povinnosti tuto pokutu zaplatit do doby, než bude o daném odvolání rozhodnuto. Odkladný účinek vždy směřuje k odložení povinnosti, jež je ukládána rozhodnutím, proti kterému odvolání směřuje, tj. nenastává právní moc, vykonatelnost a jiné právní účinky toho konkrétního rozhodnutí (ust. § 85 odst. 1 správního řádu).

V. Závěr a náklady řízení

Krajský soud na základě shora provedeného posouzení žalobních námitek dospěl k závěru, že tyto nejsou důvodné, a proto žalobu podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Brně dne 17. května 2017

JUDr. Eva Lukotková, v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Barbora Zachovalová